

کائولین

کائولین یا کائولن یک اصطلاح اقتصادی است که برای کانسارهای رسی تقریباً سفید به کار می‌رود. این کانسارها اغلب شامل کانی کائولینیت یا فراورده‌های بدست آمده از آن می‌باشند. در گذشته اصطلاح خاک چینی به عنوان مترادف کائولن استفاده می‌شد. نام کائولن از کلمه «کائولینگ چینی» به معنای تپه سفید مشتق شده است که از آن خاک کائولن استخراج می‌شده است. کائولن یا خاک چینی به رنگ سفید بیشترین کاربرد را در تولید چینی و سرامیک دارد. آمریکا، روسیه، جمهوری چک و برزیل بزرگ‌ترین تولیدکنندگان کائولن می‌باشند.

سنگ کائولین برحسب نوع پیوندهایش به دو گروه پیوند نرم و سخت طبقه‌بندی می‌شود. یکی از مهم‌ترین خصوصیات صنعتی کائولن ماهیت شیمیایی خنثی آن می‌باشد. کائولن تحت شرایط شیمیایی صنعتی و در محدوده PH بین ۳ تا ۹ پایدار می‌باشد؛ بنابراین می‌تواند به راحتی به عنوان رنگدانه، پوشش و پرکننده با سایر ترکیبات استفاده شود.

از جمله خصوصیات اقتصادی مهم کائولن اندازه ریز ذرات آن می‌باشد. اغلب دیگر موادی که به عنوان رنگدانه، پرکننده، پوشش دهنده و روان‌ساز استفاده می‌شوند، باید به وسیله عملیات هزینه بر خردایش و آسیا کردن، کاهش اندازه داده و به پودر تبدیل شوند.

(برگرفته از ویکی پدیا دانشنامه آزاد)

